

[Marianne Bentsen-Pedersen]

det skal gøres. Når vi vil stemme imod pkt. 2 på dagsordenen, om minimumskrav, er det ikke, fordi vi ikke synes, der skal stilles krav til eleverne, men fordi vi ikke ønsker, at der skal fastsættes så detaljerede og så centrale krav, som dette her lægger op til. Hvad derimod det tredje angår, altså at der skal være forskellige prøver på de forskellige trin, er jeg totalt uenig; dér behøver jeg ikke at være bange for at blive misforstået.

Halvgaard (FP):

Efter gennemførelsen af den nye folkeskolelov i 1975 har forskellige partier, ikke mindst fremskridtspartiet, med mellemrum forsøgt at ændre loven, desværre uden at det er lykkedes at samle et flertal; det er, som om man taler for døve øren. Partier, der stod bag folkeskolelovens gennemførelse, har hævdet, at loven fungerede tilfredsstillende, og at eventuelle ændringer først kunne komme på tale, når loven i praksis havde virket i en årrække.

Nu har loven eksisteret i snart 7 år. Én ting står imidlertid fast uanset folkeskolelov eller ej, og det er den omstændighed, at folkeskolen ikke fungerer, som den skal. Det giver sig udtryk i den kritik af folkeskolen, som er rejst af både forældre, lærere og elever, og for det første viser det sig ved, at mange forældre tager deres børn ud af folkeskolen og overflytter dem til privatskole eller efterskole eller ligefrem lader deres børn sive ud af skolen.

For det andet er der en tiltagende uro i folkeskolen, et dårligt arbejdsklima, der i utallige tilfælde gør det umuligt at gennemføre en normal undervisning, så eleverne får det udbytte af den, som de har krav på. I bestræbelserne for at gennemføre den udelte skole har man via specialundervisningsklasser været nødsaget til at foretage en deling af eleverne efter helt andre kriterier end dem, der før beroede på elevernes evner, flid og interesse. En sådan uhæmmet form for opdeling i særundervisningsklasser har i mange tilfælde givet de elever, som har søgt disse klasser, et mindreværdskompleks, som de måske aldrig senere vil overvinde.

For det tredje har man i de senere år oplevet et stadig stigende antal tilfælde af mobning og hærværk, som skolen og lærerne står magtesløse over for. Dagspressen har bragt utallige eksempler på, hvorledes folkeskole-

lærere er bukket under i arbejdet for at bringe orden i disse forhold i folkeskolen.

Den nye folkeskolelovs hensigt var jo at gøre folkeskolen mere elevvenlig ved gennemførelse af flere tilbud til eleverne i form af praktiske fag, mindre fagopdeling osv. Men desværre må vi erkende, at vi aldrig har haft en så opdelt og så teoretisk skole som nu. Vi har sammenpresset flere fag og fagtilbud i færre klokketimer, fordelt på flere lærere end nogen sinde før i folkeskolens historie.

Folkeskolen er jo Danmarks største arbejdsplads, men der er vel ikke andre arbejdspladser, hvor man skal skifte arbejdssted, arbejdsopgaver og arbejdskammerater for hver tre kvarter som i folkeskolen. Men det er nu engang desværre tilværelsen for folkeskolens lærere og elever.

Det skal ikke kunne bebrejdes fremskridtspartiet, at vi ikke har forsøgt at imødekomme ønsker i befolkningen om en forbedring af folkeskoleloven af 1975. Jeg kan henvise til de ændringsforslag, vi stillede ved folkeskolelovsforslagets behandling i 1975, hvor vi f.eks. også påpegede nødvendigheden af den delte skole, naturligvis med afgangsprøver med forskelligt indhold, svarende til kravene på de to kursusniveauer, et område i folkeskoleloven, som siden gang på gang har været debatteret her i folketinget.

Nok er der et utal af problemer i folkeskolen, som gør både elever og lærere usikre og ulykkelige, men at tro, at folkeskolen og dens lærere alene kan løse disse, er utopi. Folkeskolens problemer hænger nøje sammen med samfundets problemer, således at den slendrian og de opløsningstendenser, der gør sig gældende i vort samfund, til stadighed vil smitte af på forholdene i folkeskolen.

Der skal derfor sættes ind på to fronter: dels må samfundet forbedres gennem en mere retfærdig lovgivning, dels må vi prøve på at løse kundskabskrisen og disciplinkrisen i folkeskolen.

Fremskridtspartiet kan i fire punkter pege på initiativer, der kan medvirke til at løse krisen i folkeskolen. For det første må skolestyrelsesloven ændres således – som vi tidligere har foreslået – at skolens forældrekreds får meget mere indflydelse, end den har i dag, både økonomisk, juridisk og pædagogisk. Uden sådanne beføjelser har det erfa-